zondag 28 februari 2021, Stadskerk (OCP), Nijmegen, Tweede zondag van de Veertigdagentijd; voorganger: ds. Paul Oosterhoff (PKN)

Hieronder vindt u de tekst van de liturgie van zondag 28 februari 2021. De liederen kunt u beluisteren via de links die in de tekst zijn opgenomen.
Stichting Vlegel maakte een video-opname van de overweging van ds. Oosterhoff, voorzien van een passende muzikale omlijsting, te bekijken via https://www.youtube.com/watch?v=cRoXzbQMF7k&feature=youtu.be. Heeft u vragen, opmerkingen, suggesties of commentaar bij deze video-opname? Mail dan naar: info@stichtingvlegel.nl

LITURGIE

[openingslied:]
Liedboek 218, 'Morgenglans der eeuwigheid'
t.: C. Knorr von Rosenroth, vert.: L. Burger, m.: Mühlhausen 1662
te beluisteren op: https://www.youtube.com/watch?v=hBpsQ4Qf1ns

1 Morgenglans der eeuwigheid,
licht aan 't eeuwig Licht onttogen,
stel ons deze ochtendtijd
uwe heerlijkheid voor ogen,
en verdrijf door uwe macht
onze nacht!

4 Breekt de jongste morgen aan,
geef, o Opgang uit den hoge,
dat wij, met U opgestaan,
alle leed vergeten mogen,
doe ons opgaan tot uw feest
onbevreesd.

5 Overstroom ons met uw licht,
klare Zon van trouw en goedheid.
Treed niet met ons in 't gericht,
maar verblijd ons met de zoetheid
van des hemels zaligheid
voor altijd.

[Evangelie: Marcus 9, 2-10] (Willibrordvertaling)
[2] Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante, [3] zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. [4] Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met

Jezus. [5] Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: ‘Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.’ [6] Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. [7] Toen viel de schaduw van een wolk over hen, en uit de wolk klonk een stem: ‘Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!’ [8] Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.
[9] Toen ze de berg afdaalden, zei hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. [10] Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.

[overweging:]
Wonderlijk bijbelgedeelte dat we nu aan de orde hebben. De verheerlijking op de berg. Niet van deze tijd, niet van deze wereld. Jezus die voor de ogen van zijn leerlingen verandert in een heilige, met onberispelijk witte kleren. Jezus die voor de ogen van zijn leerlingen een ontmoeting heeft met Elia en Mozes. Wat gebeurt hier, wat wil dit zeggen, betekenen.

Jezus kiest een paar van zijn leerlingen uit en gaat met hen de berg op. Petrus, Jacobus en Johannes. Zijn zij het die hem tot nu toe het beste begrijpen? Worden zij beloond met een hogere ervaring omdat zij al zo dicht bij Jezus staan. Of zijn zij onder de leerlingen, juist degene die er nog zo weinig van begrijpen dat ze een impuls nodig hebben van een hogere intensiteit om leerling van Jezus te kunnen worden?

Ik denk niet dat ze meer of minder zijn, maar alleen beeld van de leerlingen van Jezus, representant, ook van u en mij. Als ze met Jezus mee die berg opklimmen is dat een beeld van de weg die Jezus gaat. Van de woestijn tot in Jeruzalem. De weg van de doop tot aan de dood. Die leerlingen volgen Jezus op zijn weg en langzaamaan zien ze zijn gedaante veranderen. Langzaamaan wordt hij voor hun ogen wie hij werkelijk is. Dat opklimmen die berg op wordt een metafoor voor de weg die de leerlingen met Jezus gaan. Al die gebeurtenissen op de weg van doop naar dood maken hem langzaamaan meer Jezus, langzaamaan meer Zoon van God. Onberispelijk wordt hij. Hij licht op met elke stap die hij verder die berg opgaat, verder gaat op de weg naar zijn bestemming. Hij doet dat niet uit zichzelf. Hij gaat zijn weg in de ontmoeting met Elia en Mozes. Elia als de representant van de profeten van Israël. Mozes als de representant van de Thora. Jezus heeft daar op die berg en niet alleen daar maar op zijn hele weg door het leven, de ontmoeting met Wet en Profeten van Israël. Hij staat met hen in voortdurende verbinding, dát doet hem oplichten, dát doet hem stralen. Daaruit haalt hij inspiratie voor zijn weg in het leven.

De leerlingen zijn verbijsterd als ze doorzien dat Jezus zo’n directe band heeft met Mozes en Elia. Zo verbonden is met Wet en Profeten, dat hij als het ware in hen opgaat. En jammer genoeg staan ze er niet bij met een mond vol tanden, in een veelzeggend zwijgen, maar denkt Petrus meteen tot actie over te moeten gaan. Petrus geeft de reactie die de kerk door de eeuwen heen steeds heeft gehad: laten we dit vastleggen. “Heer, het is goed dat we hier

zijn” zegt hij: “Laten we tenten opslaan voor u één, voor Mozes één en voor Elia één”. Laten we dit moment van heiligheid, dit moment hier op aarde van doorzicht tot op het hemelse vastleggen. Laten we tenten opzetten.

En de tenten werden kerkgebouwen, de één nog mooier dan de ander, of het werden leerstellingen en dogma’s, de één nog spitsvondiger dan de ander. We leggen vast, omdat we houvast willen hebben in deze wereld. We weten niet beter.

Maar rondom Jezus ligt niets vast, buiten zijn binding met Wet en Profeten, buiten zijn roeping tot het koninkrijk van God, ligt er niets vast, moet er niets worden vastgelegd, is alles in beweging.

Een wolk omringt hen. Een wolk…, vluchtiger kan het niet worden weergegeven. De wolk is door de Bijbel heen het beeld van de aanwezigheid van God, de Sjechina, dat in het Hebreeuws zoiets betekent als ‘woonplaats’. De wolk van aanwezigheid van God, die het volk voorging op haar tocht door de woestijn en elke avond weer rustte op de tabernakel. Die wolk daalt neer op Jezus en zijn leerlingen en ze horen een stem, ook alweer zoiets ongrijpbaars, maar wel een stem van bevestiging: “Deze is mijn geliefde Zoon, volg hem”.

En dan is er weer niets, niets tastbaars, alleen de herinnering, alleen het verhaal, alleen de aansporing, alleen de schrift. Daar moeten we het mee doen, meer hebben we niet, maar het is voldoende om die berg weer af te dalen naar de bewoonde wereld en in die wereld te verhalen van dat koninkrijk van God waar we misschien een glimp van hebben gezien, hebben beleefd. In heel die bewoonde wereld met woord en daad dat verhaal door te zetten.

Jezus gaat ons voor in deze 40 dagen naar Pasen en meer en meer zien we hem worden tot wat hij is: Zoon van God. Wij mogen in zijn spoor gaan, ook op naar Jeruzalem, stad van de vrede. Die vrede moeten we uitdragen, mogen we elkaar van mens tot mens toewensen, mogen we voor-leven, omdat we in verbinding staan met Wet en Profeten van Israël en met de blijde boodschap het evangelie van Jezus van Nazareth. Navolgenswaardig!

[lied bij de voorbeden:]
Liedboek 833, ‘Neem mij aan zoals ik ben’
t./m.: John Bell, vertaling: René van Loenen/Henk van den Berg
te beluisteren op: https://www.youtube.com/watch?v=av84NmlOpNU

Neem mij aan zoals ik ben,
zuiver uit wie ik zal zijn,
leg uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.

[gebeden:]
Eeuwige, we brengen tot u al diegene die vast zijn komen te zitten in het donkere van deze tijd. Het perspectiefloze, de angst voor de toekomst. De boosheid om de maatregelen die beperken en die soms als willekeur worden gezien. Dat er licht zal zijn aan het eind van de tunnel.

Eeuwige, we brengen tot u al diegene die ziek zijn, getroffen door de pandemie. Die de beperkingen aan den lijve ervaren, omdat ze niet weer op adem komen. Omdat ze rouwen om hun geliefden. Omdat ze zich angstig afvragen hoe lang en hoe sterk de ziekte hen in de greep blijft houden. Dat er licht zal zijn aan het eind van de tunnel.

Eeuwige, we brengen tot u al diegenen die failliet dreigen te gaan. Hun bedrijf of winkel kapot gemaakt door de lockdown. Waar ze zoveel voor hebben overgehad in machteloosheid ten onder zien gaan. Dat er licht zal zijn aan het eind van de tunnel.

Eeuwige, we brengen tot u al diegenen die in eenzaamheid ten onder dreigen te gaan. Een bezoeker per dag in het ziekenhuis of verpleeghuis. Bijna niemand meer op bezoek omdat iedereen in je omgeving kwetsbaar is. Dat er licht zal zijn aan het eind van de tunnel, dat wij dat licht mogen zijn.

stil gebed

[Onze Vader:]

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid. Amen.

[vredeswens]

[slotlied:]
Liedboek 545:1,2,4,5, 'Christus staat in majesteit'
t.: B. Wren, vert.: J.W. Schulte Nordholt, m. C. Taylor
te beluisteren op: https://www.youtube.com/watch?v=e5q1zXBzqUc

1. Christus staat in majesteit
door een stralenkrans omgeven
op de berg der heerlijkheid,
licht uit licht en eeuwig leven. Halleluja.

2. Mozes en Elia zijn
zijn getuigen, want zij weten :
hij voltooit de lange lijn
van de wet en de profeten. Halleluja

3 Daarom spreken zij met hem
van zijn uitgang en zijn lijden
later te Jeruzalem in de volheid van de tijden. Halleluja.

4 Uit de hemel komt een stem
die het visioen komt schragen :
deze is mijn zoon; op hem
rust mijn eeuwig welbehagen. Halleluja.

5. Zo wordt God in glans gekend;
hij, het licht van ons verlangen,
woont niet in een aardse tent,
maar op onze lofgezangen. Halleluja

[zegen van St Patrick:]

De Heer zij voor u, om u de juiste weg te wijzen.
De Heer zij achter u, om u in de armen te sluiten en om u te beschermen tegen gevaar.
De Heer zij onder u, om u op te vangen wanneer u dreigt te vallen.
De Heer zij in u, om u te troosten als u verdriet hebt.
Hij omgeve u als een beschermende muur, wanneer anderen over u heen vallen.
De Heer zij boven u, om u te zegenen.
Zo zegene u God,
vandaag, morgen en in alle eeuwigheid.
AMEN.

Paul Oosterhoff, paul@oosterhoff.nl